

***Можна все на світі
Вибирати сину,
Вибрати не можна
Тільки Батьківщину***

В.Симоненко

Проект-презентація
історико-краєзнавчого гуртка

«Вишня»

2015 рік

**Мене водило в безвісті життя,
Та я вертався на свої пороги.
Переплелись, як мамине шиття,
Щасливі і сумні мої, щасливі і сумні мої
дороги**

Весь світ пам'ятає ці тривожні події в Україні: майдан, революцію гідності. Саме вони, найкращі сини і дочки української нації змінили нашу історію і світ.

*Борітеся, поборите
Вам Бог помагає
За вас правда, за вас
слава
І воля святая!*

Ці пророчі слова Шевченка декламував Сергій Нігаян, який був вбитий 22 січня 2014 року на майдані.

Небесна сотня.

Герої не вмирають, вони завжди будуть у наших серцях.

Нехай кожен з нас торкнеться пам'яттю цього священного вогню. А світло цієї свічки хай буде даниною тим, хто навічно пішов від нас, хто заради торжества справедливості жертвував собою.

Вони повинні жити в нашій пам'яті.

*У нашій пам'яті ви назавжди лишились
Історія одна і ви її частина.*

**ПАМ'ЯТАЙМО ЇХ
СЛАВА УКРАЇНІ
ГЕРОЯМ СЛАВА**

НАШІ ЗЕМЛЯКИ В ІСТОРІЇ РЕВОЛЮЦІЇ ГІДНОСТІ

Активними учасниками майдану
були і наші судововишнянці.

Серед них був і
Володимир Топій.

Він був родом з Судової Вишні. Тут він закінчив школу. Звідси був призначений до служби в армії. Служив у ракетних військах у Бресті.

Тут він одружився зі своєю обраницею Лесею, спільно раділи появі на світ донечки Оксани. У 1984 році сім'я переїхала до села Вишня, Рудківського району, де працювала дружина. У щасливого подружжя появився син Руслан. Втіхою Володимира була онучка Наталочка і онук Андрій. Володимир Топій дуже любив техніку, був першокласним водієм, працював на заводі «Електрон», потім в аграрному технікумі. Був комбайнером, навіть їздив на Кубань.

Володимиру Топію було майже шістдесят. Їхав на Майдан, бо у такі гарячі часи не міг задовольнятися диванною революцією. Володимир Петрович був у Києві з 24 грудня, потім приїхав 22 січня і 23-го уже поїхав назад. Хвилювався, що хоч на Майдані багато людей, але однаково замало, тому говорив усім, кого зустрічав у селі, чого, мовляв, сидите тут, коли треба бути у Києві.

Сам він жив майданом і відчував себе дуже потрібним там. Володимир перебував там разом із ще одним загиблим героєм рудківчанином

Володимиром Жеребним.

Разом їздили на майдан у Києві і на барикадах стояли поруч.

Останні хвилини життя героя

З 18-го на 19 лютого рятував від вогню Будинок профспілок. Не раз вночі балакав із дружиною. В останній розмові, о 5 ранку вона молила його покинути будівлю і рятувати своє життя. Останні хвилини його життя дружина чула, бо Володимир Петрович увімкнув телефон... Сказав, що він на другому поверсі профспілок, вони віднесли поранених в безпечне місце, а самі обливають двері і паркет водою. Потім прийшли незнайомці і намагаються відкрити двері. А потім у слухавці почувся якийсь стукіт, біганина і чужі слова. Зв'язок обірвався...

Володимир Топій – один із лицарів небесної сотні

Того єдиного разу , коли навідувався додому, він мав недобрі передчуття, встиг обійти своїх друзів, знайомих. У деякого навіть пробачення попросив за можливі образи. Своїх друзів у розмові попросив: що коли з ним щось станеться, то поховати у **Судовій Вишні**, біля могили матері...

Рідні виконали його останню волю...

В трагічні дні нашої держави під час протистоянь у Києві загинув наш земляк Володимир Топій.

[26 квітня 1955](#) — † [18 лютого 2014](#), [Київ](#)

- 21-го син Руслан поїхав до Києва шукати батька – розклеював на Майдані його фотографії, робив оголошення зі сцени Майдану, а потім пішов до прокуратури і морг. «Спочатку брату Руслану показали чуже тіло. У нас з'явилася маленька надія, що батько живий. На наступний день показали другого загиблого. Пізнати обвуглитися тіло було неможливо, але брат сказав, що серце так стислося в грудку, що він зрозумів, це – батько », – говорить донька Оксана. Дружина Володимира Леся до останнього моменту не вірила в смерть чоловіка. Але [експертиза ДНК](#) позбавила її надії.
- - *Хто знав, – зітхає дочка, – що все закінчиться такою трагедією. Батька знайшли обгорілим, з поламаними руками та ногами (припускають, що то справа «тітушок», – авт.). Вочевидь, його катували, а відтак залишили безпорадним у актовому залу погли...*

НЕБЕСНА
СОТНЯ

СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!

Жодна смерть на Майдані не була даремною –

син Героя України Володимира Топія (Руслан Топій)

Найбільше і найкраще, що залишив по собі

тато –

***це велика сім`я учасників Майдану,
братство родичів Небесної Сотні***

Прощання з героєм

За вже усталеним майданівським обрядом з почесними прощалися **4 березня** у столиці з Володимиром Топієм.

Ритуальний кортеж із труною загиблого не оминув майдану у Львові, данину шани склали своєму герою і городківчани.

5 березня від рідної хати лицаря Майдану з поховальною процесією пронесли до святині у м. Рудки

Судововишнянці з тугою і сумом прощалися з героєм

6 березня вишнянина згідно з його останньою волею поховали на вітчизні – у місті Судова Вишня Мостиського району Львівської області.

Встановлення меморіальних таблиць

- 25 серпня 2014 року у селі Вишня на фасаді будинку, де жив Герой, йому було [відкрито меморіальну дошку](#).
- 12 жовтня 2014 року у місті Судова Вишня на фасаді будівлі середньої загальноосвітньої школи, де навчався Герой, йому було відкрито меморіальну дошку.

На урочистостях посвячення меморіальної дошки був присутній і своє слово сказав син Героя Руслан Топій.

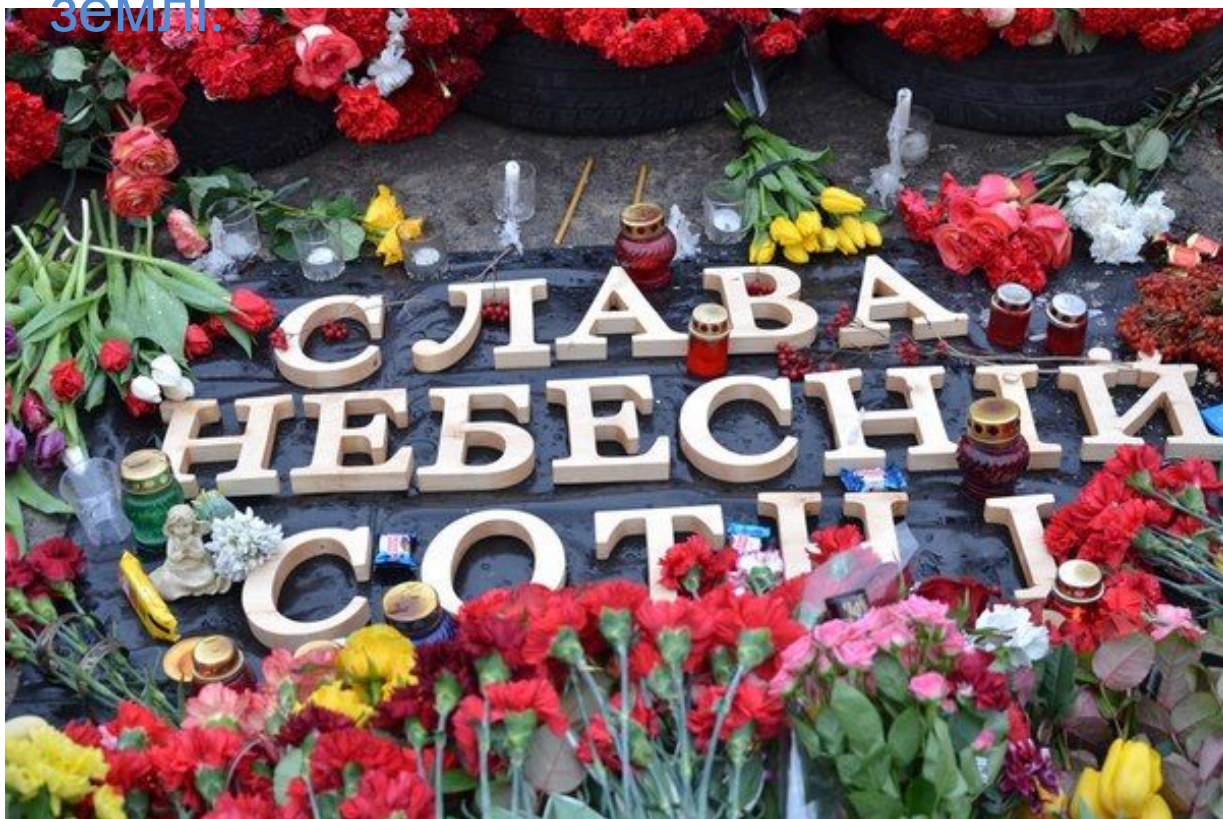

Вшанування героя

Указом Президента України Петра Порошенка № 890/2014 від 21 листопада 2014 року за громадянську мужність, патріотизм, героїчне відстоювання конституційних засад демократії, прав і свобод людини, самовіддане служіння Українському народу, виявлені під час Революції гідності **Володимиру Петровичу Топію** посмертно присвоєно звання Герой України з удостоєнням ордена ***“Золота Зірка”***.

Вони відійшли у чисті небеса і погасли як зорі...

Хай пам'ять всіх невинно убитих згуртує нас, живих,
Дасть нам силу та волю, мудрість і насагу на рідній
землі.

Та не
висохнуть
очі від сліз
у матерів,
які
втратили
своїх синів.

Слава Україні

Героям Слава